

Консультація для вихователів на тему: “Форми роботи з казкою”

Дітям раннього та молодшого дошкільного віку доступні казки «звіриного епосу», про тварин. Дітям середнього дошкільного віку, крім казок «звіриного епосу», доступні чарівні казки. Ну, а старші дошкільники вже спроможні зрозуміти та вислухати будь-яку казку.

Психологами доведено, що дошкільник надзвичайно активний у сприйманні казки. Нам не доводилось зустрічати абсолютно пасивних та байдужих дітей до змісту казки. Слухаючи казку, діти постійно переривають хід розповіді, втручаються в події, звертаються з питаннями, намагаються допомогти казковим героям.

Образи художніх творів викликають у дітей почуття співпереживання, співчуття. Іноді навіть неживі предмети піддаються суворій критиці, якщо дитина не знаходить, кого можна звинуватити в тому, що трапилось. Зрозумілі і близькі приклади поведінки героїв казки діти зіставляють з особистим досвідом і переносять на себе або на своїх товаришів деякі якості діючих персонажів. Перенесення прикладів казки на свій побут не обмежується власним досвідом. Діти, критикуючи поведінку своїх товаришів, зіставляють їх з героями казки. Співчуття героям,

моральні оцінки їхніх вчинків набувають усвідомленого характеру.

Розуміння дітьми моралі казки відбувається на основі їхньої внутрішньої активності, яка викликана емоційним сприйманням змісту твору. Зовні це виявляється в міміці, жестах, репліках, висловлюваннях дітей.

У старшому дошкільному віці сприймання казки набуває диференційованого характеру — у дітей формується здібність до

елементарного аналізу твору, вибіркове ставлення до героїв казки. Це в свою чергу веде до формування художнього смаку у дітей, у них з'являються свої улюблені казки.

Діти дошкільного віку добре розуміють мораль казки, диференціюють, де добро, а де зло, й активно приймають сторону добра.

Упродовж перебування дітей у дошкільному закладі використовують різноманітні форми роботи.

В. О. Сухомлинський дійшов висновку, що складовою частиною виховання дітей повинно бути розповідання, читання, слухання, драматизування та інсценування казок. «Казки виховують любов до рідної землі вже тому, що вони творіння народу».

У дитячому садку пропонуються такі види занять з казкою:

- читання (авторських, віршованих) казок;
- розповідання народних казок;
- театралізація-розігрування та показ казки вихователем;

- драматизація-розігрування в ролях знайомої дітям казки;
- відтворення характерних рис його героїв;
- інсценізація — точне й послідовне відтворення змісту казки дітьми з допомогою костюмів, різних атрибутів, декорацій;
- ігри за сюжетами знайомих казок;
- показ казок через проекційні ліхтарі (діафільми);
- перегляд казок у телепередачах, кінофільмах;
- ритмізування — ритміко-речитативна розповідь на одній ритмічній кривій, з однією інтонацією;
- узагальнюючі бесіди на теми: «Моя улюблена казка», «В гостях у казки», «Казка в гостях у дітей»;
- тематичні розважальні заняття: «Казки бабусі Ориси», «Казка дідуса Панаса», «Вам казка, а мені бубликів в'язка»;
- дидактичні ігри: «З якої казки герой?» (або «З якої казки я прийшов?»), «Добери картинку», «Подорож у дивовижний світ казок», «Лист дідуса-казкаря»;
- переказування знайомих казок дітьми;
- бесіди на морально-етичні теми за змістом казок;
- самостійне складання дітьми казок;
- бесіди за змістом казкових ілюстрацій та репродукцій художніх картин на казкові сюжети;
- свято казки у садку.

На третьому році життя дітей спонукають до відтворення змісту казок за допомогою запитань вихователя, залучають до ігор-драматизацій та театралізованих ігор за змістом добре знайомих казок у музичному супроводі, з нескладними атрибутами (хусточкою, шапочкою, хвостиком) ; показують різні види театрів за змістом знайомих казок.

На четвертому році життя дітей вчать розуміти казки без унаочнення, запам'ятовувати та відтворювати повтори («котиться-котиться...», «стукає-грюкає...»), образні вирази («вовчику-братику»); передавати зміст знайомих казок, розповідати за змістом ілюстрацій; упізнавати героїв у знайомих казках, висловлювати своє ставлення до них. Залучають дітей

також до ігор-драматизацій та інсценування художніх творів.

На п'ятому році життя дітей ознайомлюють з чарівними й

соціально-побутовими казками. Вчать впізнавати і визначати казкові елементи, зачини, кінцівки, повтори, давати оцінку діям та вчинкам героїв; відповідати на запитання за змістом казок, самостійно розповідати та переказувати знайомі казки. Дітей цієї групи спонукають до самостійної організації ігор-драматизацій за змістом добре знайомих казок, дотримуватись відповідної

інтонації, тембру, сили голосу. Залучають дітей до показу окремих дій у театральних виставах, іграх у «Театр», інсценування казок.

Дітей старшого дошкільного віку продовжують ознайомлювати з новими чарівними та соціально-побутовими казками. Вчать сприймати виразні засоби казки: фантастичні перетворення, чарівні речі, іноскання, афористичність мови, пісеньки, зачини, кінцівки; розуміти, що казка — це вигадка, фантастика, олюднення тварин, явищ природи. Діти вже повинні знати напам'ять кілька зачинів, кінцівок, «докучливих» казок; самостійно розповідати у вільний час зміст знайомих казок, переказувати їх; висловлювати своє ставлення до героїв, оцінювати їхні вчинки; впізнавати назву казки за описом героїв, ілюстраціями та уривками з тексту казки.

Старші дошкільники повинні вміти самостійно розігравати сюжети знайомих казок в іграх-драматизаціях та театралізованих іграх (добирати атрибути, розподіляти ролі тощо).

Дітей залучають до участі в драматичних гуртках, до показу різних театралізованих вистав за змістом казок, до виготовлення костюмів, атрибутів, декорацій.

Перш ніж прочитати чи розповісти дітям казку, потрібно добре підготуватись, кілька разів уголос її прочитати,

дотримуючись засобів інтонаційної виразності. Робота над мистецтвом художнього читання, за словами Е. О. Фльориної, повинна стати професійним обов'язком кожного вихователя. Народ склав казку, письменник її записав, а донести її зміст до свідомості дитини — обов'язок вихователя.

Для того щоб вплинути на почуття дітей, їхні переживання, вихователь заздалегідь докладно аналізує казку, добирає найвдаліші засоби виразного читання або розповідання (інтонації, розстановка пауз, логічні наголоси), виробляє чітку і правильну вимову кожного слова, фрази, речення.

Уміння розповідати казку — досить важлива педагогічна вимога. Одна й та сама казка у різних оповідачів може сприйматись неоднаково. Не можна розповісти чи прочитати казку без емоційного вираження її змісту.

Вихователь, готуючись до розповідання казки, повинен добре запам'ятати текст, щоб дослівно передати зачини, повтори, пісеньки, образні народні вирази. Слід визначити, які слова, фрази потребують уточнення, пояснення, продумати прийоми, час

і місце їх пояснення. Слід продумати й наочність. До заняття можна підготувати добре ілюстровані дитячі книжки, набір картинок до тексту казки. Іноді треба підготувати й дітей до розуміння твору — його змісту,

лексики, образів. Наприклад, перед тим як розповісти казку «Козенята і вовк» у міських умовах, враховуючи те, що більшість

дітей молодшої групи не бачила живої кози і не має чіткого уявлення ні про козу, ні про козенят, вихователька повинна розглянути з дітьми (за день-два до розповіді казки) картину «Коза з козенятами», дати відповідні іграшки.

Для повноцінного сприймання дітьми літературного твору треба створити спокійну обстановку. Дітей посадити так, щоб вони бачили виховательку, а вона бачила всіх. Дітей молодшої і середньої груп доцільно посадити півколом у два ряди, а дітей старшої групи — за столами, обличчям до вихователя.

В молодшій і середній групах дитячого садка пропонується така структура заняття:

1. Початок заняття (вступна бесіда, розглядання наочності, загадка, розповідь вихователя).
2. Розповідання казки. Уточнення та пояснення окремих слів, виразів. Розглядання ілюстрацій.
3. Коротка бесіда за змістом казки.
4. Введення морального правила. Прислів'я.

З дітьми старшого дошкільного віку можна проводити серію (декілька) занять за змістом однієї казки.

